

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

רוצה שתהיה לך ברכה בעסקים??
השיעור הזה בשבילך!

גיליון שי"ב - פרשת תרומה

העלון מוקדש

לרפואה שלמה

להצלחת

ליווג הגון דוד רועי בן רבקה
ליווג הגון לינור בת רחל
ליווג הגון גדעון בן שרה
שחר כהן בן רחל
אריאה אלום בת ספיר
לזרע בר קיימא
משה בן גלית ואורית בת אושרת

שלמה אליהו בן מרים
אברהם בן חנה
הודיה בת יפה
יאיר בן יספה
סוזן בת מרים
יוסף בן יוכבד
רבקה בת ג'רן שרה
שולמית בת סמרה
שרה בת לולו

לעילוי נשמת

יעקב בן רבקה ז"ל
נועם אפרים בן רות נילה ז"ל
נתנאל ברוך בן מינה ז"ל
שמעון בן דינה ועקבין ז"ל
צדקה בת כאולה ז"ל
אביבה בת דליה ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
רחל חלי בת מדין ז"ל
טוביה בן קדן ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת **אילנה כותן בת מלכה ת.ג.צ.ב.ה.**
העלון מוקדש לע"נ **משה בן רחל ז"ל** | שושנה בת לטיפה ז"ל | ת.ג.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לרפואת חיים אברהם בן מיה

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarov.co.il>

השיעור השבועי כאיל התערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א
לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון
אהרון | 052-9695044 | להפצת או קבלת העלון באזורכם:

053-7328642
053-3428761
054-7999768
052-4605373
050-6096476
053-8280661
052-6161523
054-7724310
054-4320790
054-9851525
054-6467078
052-4578972
053-2730024
052-5422265
050-9371476
052-6045037
052-6994942
055-6788517
053-5882799

טבריה ינון אבנטובל
יבנאל שמואל אליעזר פרץ
יקנעם והאזור נתנאל
כרמיאל שחר דוד ויצמן
מעלות אליהו כהן
מגדל העמק משה סויסה
נהדיה גיא
נווה שאנן נתנאל חיון
נתניה שמרון רחנצור
עכו אופיר גלרנטר
עפולה אלי אסולין
צפת ומירון יוסף בן דוד
קצרין ברק פוגלרוט
קרית ביאליק שאול תשובה
קרית חיים עופר ביטון
קרית מוצקין אבי גזית
קרית שמואל אביעד זנו
קרית שמונה עמוס אליה
שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121
055-6748213
052-5541715
054-7515500
053-2823666
052-8847778
054-8405397
052-3840648
050-3240240
050-5922001
055-5537680
050-4304342
052-7026200
050-5887712
058-4314314
052-4694367
052-7186779
050-6656562
052-6494317
050-6462038

אבן שמואל מיכאל לוי
אופקים **מפיץ חדש!**
אילת רח אליהו
אשדוד מרדכי בטיטו
אשקלון נרב משה
באר שבע אלמוג סרוסי
דימונה בן שושן
כרמי נט גיל-עד ששן
מושב איתן רועי קדרשים
מושב זרחיה אברהם
מושב מנוחה יקיר
מושב רווחה אודי מישאל
מצפה רמון יניב הרדש
מרכז שפירא דוד רועי
ניד גלים מאור שטרית
נתיבות אדיר
ערד רחמים
קרית נת אביהו שקלים
קרית מלאכי ניסים
שדרות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453
1-818-9345753
1-910-9640474
1-651-2464179

אומן נחמן קלוד
לוס אנג'לס הוד
מיאמי שבי
ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727
050-4112334
050-4949923
054-8780189
054-4461239
052-8262245
052-8347490
050-2909702
052-2835442
050-2233507
054-8348303
050-6431554
054-3177270
054-3913364
054-5912934
052-4624432
050-7990060
052-3715507
054-2919221
052-9695044
054-5805367
054-7967670
050-9876481
054-2639782
055-5580916
052-2756047
053-2466221
052-5002090
054-3371560
054-2390447
053-7771784
053-3139506
053-2239377
050-4535354
053-3145436
050-3564444

אדם משה הלוי
אור יהודה יצחק
אחיעזר יחזקאל לוי
אפרת יוחאי ביטון
אריאל אביב פינטו
בית אל אריאל
ביתר דניאל סעדי
בני ברק בן סערה
בת ים כהן שמעונב
גבעתיים אלי פלאש
גדרה שי
גני תקווה שניר קהלני
הוד השרון שי כהן
הרצליה סלמון איינז
חולון אורן
חשמונאים נאור
טלסטרון קרית-יערים יעקב
טלמון מאור נשיא
יבנה עמית
ירושלים ירון
כפר סבא אופיר דוד
לוד אדם
מושב ישעי אדיר באשרי
נס ציונה דוב
עמנואל עדי טרוזמן
פתח תקווה יעקב בן אליהו
קרית עקרון אבישי משה
ראש העין היראל
ראשון לציון דניאל יעקובוב
רחובות איתן אזולאי
רמלה ארשרי חי דידי
רמת גן וקרית אונו עמרם
רעננה איתי שוורץ
שורם גיא בן עמי
תל אביב מאיר
תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184
055-9191732
054-5557248
054-2399998
058-3297724
058-3888899
050-7300770

אור עקיבא דניאל חיים
בית שאן חגי
בנימינה אופק שמעוני
הקריות והסביבה מרדכי אודיון
חדרה
חיפה אהרון חזן
נשר אלמוג מזרחי

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום וליטול חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון – 052-9695044

גיליון שי"ב - פרשת תרומה

ד	אם אדם חושק בדברי תורה אז נעשים לו ניסים גדולים!
ה	כמה שיש לאדם יותר כמיהה לתורה, כך יעזרו לו יותר מהשמים!
ה	חידוש של ה"בן איש חי": שעה אחת קבועה של תורה ביום, ששווה לעשר שעות לימוד! ה
ו	אדם שלא מוותר על הלימוד הקבוע מראה לה' אמונה גדולה וה' יברך אותו בעסקיו
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	מה בין יראה לאהבה
ט	סיפורי צדיקים
ט	הרב יעקב אדלשטיין

מוסר והשקפה (עין יעקב)

רוצה שתהיה לך ברכה בעסקים?? השיעור הזה בשבילך!

עוד איזה דבר תורה או דבר חוכמה מכיוון שהן ידעו שכאשר החכם מדבר בתורה אז צריכים לעשות אוזנם כאפרכסת ואפילו ששמעו את הדבר תורה הזה כבר מאה פעמים במקומות אחרים, כי בדברי תורה כמה שממשמשים בהם יותר אז מוצאים בהם עוד חידוש.

אדם לא יגיד כבר שמעתי את החידוש הזה, כי בתורה שלנו כמה שחוזרים עליה יותר פעמים, מוצאים בה דברים טעימים יותר.

חכמינו המשילו את התורה לדברים, שכל זמן שהתינוק מממשש בדד, הוא

הגמרא במסכת עירובין (דף נ"ג) כותבת כך: "ואמר רבי יוחנן: כְּשֶׁהֵינּוּ לומְדִין תּוֹרָה אֶצֶל רַבִּי אוֹשְׁעִיָּא הֵינּוּ יוֹשְׁבֵין אַרְבַּעַה אַרְבַּעַה בְּאַמָּה. אָמַר רַבִּי: כְּשֶׁהֵינּוּ לומְדִין תּוֹרָה אֶצֶל רַבִּי אֱלֵעָזָר בֶּן שִׁמְעוֹן הֵינּוּ יוֹשְׁבֵין שְׁשָׁה שְׁשָׁה בְּאַמָּה. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן רַבִּי אוֹשְׁעִיָּא בְּרִיבִי בְּדוֹרוֹ כְּרַבִּי מֵאִיר בְּדוֹרוֹ, מֵה רַבִּי מֵאִיר בְּדוֹרוֹ לֹא יָכִלוּ חֲבֵרָיו לַעֲמֹד עַל סוּף דַּעְתּוֹ אֶף רַבִּי אוֹשְׁעִיָּא לֹא יָכִלוּ חֲבֵרָיו לַעֲמֹד עַל סוּף דַּעְתּוֹ."

הגמרא אצלנו מספרת על גודל התשוקה והצימאון שהיה לחכמי ישראל לשמוע

גדולים אבל הם לא הסכימו לקבל את זה שהם לא יידעו עוד איזה דבר בתורה, ולכן חשוב לגמרא להדגיש לנו את חכמיהה הזאת שהייתה לחכמי ישראל לשמוע עוד איזה חידוש או הלכה כדי ללמד אותנו שלקדוש ברוך הוא לא משנה כל כך כמה אדם למד בפועל אלא מעניין את ה' כמה רעב היה לו לתורה הקדושה.

כאשר בן אדם מגיע לרופא, השאלה הראשונה שהוא שואל אותו: האם יש לו תיאבון? ואם הוא עונה שיש לו הרכה תיאבון - מבחינת הרופא הבן אדם הזה בריא, אבל אם הוא עונה שאין לו תיאבון אז מבחינת הרופא הבן אדם הזה חולה.

ככה זה להבדיל אצל הקב"ה, מי שהנשמה שלו בריאה, כל הזמן יש לו תיאבון ללמוד ולדעת עוד משהו תורה אבל מי שאין לו תיאבון ללמוד ולדעת עוד ועוד אז הוא בגדר של נשמה חולה. ותרדעו לכם שלעולם אנחנו לא נספיק לעבור וללמוד את כל התורה אבל ה' רוצה לראות שיש לאדם את הרעב הזה לשיעור וללמידה כדי לשמוע עוד איזה דבר תורה.

ולכן גם כאשר האדם נמצא באיזה טיול, אירוע משפחתי וכו' צריך לעניין אותו רק התורה כי רק אדם שהוא צמא הוא נהנה מהמים, כמו שכתוב: "הוי כל צמא לכו למים" (ישעיהו, נ"ה).

אדם יכול לשנות קפה או תה סתם בשביל ההנאה ואפילו שהוא לא צמא אבל אם הוא ישתה מים והוא לא צמא

מוצא בו טעם, כך גם דברי תורה שכל זמן שהאדם עוסק בהם, יגלה בהם טעם חדש ודרך חדשה.

אם אדם חושק בדברי תורה אז נעשים לו ניסים גדולים!

רש"י הקדוש מפרש על דברי הגמרא שמספרת על רבי יוחנן שלמד אצל רבי אושעיה בתוך מערות, נקיקים ומהמורות מהפחד ממלכות הרשעה מלכות רומי, והם היו מצטופפים כמערה עד כדי כך שהיו ארבעה אנשים בתוך אמה (חצי מטר):

"היינו יושבים ארבעה ארבעה באמה, שהיו מתקרבים לשמוע מפיו, והיו דוחקים זה את זה", בגלל שהרב היה מדבר בשקט כדי שהרומאים לא ישמעו אותו אז התלמידים היו דוחקים עצמם כדי לשמוע את הרב.

ורבי אומר שכאשר הם למדו תורה אצל רבי אלעזר בן שמוע הם היו יושבים שש אנשים באמה, ורבינו המהרש"א כותב על זה: "וזה דבר שאי אפשר", זה לא מסתדר בשכל ששישה אנשים ישבו בחצי מטר, אם נחלק את זה אז יוצא שמונים סנטימטר (!) לכל אחד.

איך אדם יכול להצטופף בדבר כזה קטן? אז אומר המהרש"א שזה לא מסתדר בשכל. "שיהיה כל איש מהם יושב בפחות מטפה, ויש לומר שהיה נס כי היינו מקומן המועט מחזיק את המרובה בנס", היה להם נס כי הם דחקו עצמם לשמוע עוד איזה דבר תורה או דבר אמונה כדי שייתן להם חיזוק, כל כך היה להם צימאון וכמיהה לדעת עוד דברי תורה למרות שהם היו חכמים ותנאים

בכלל, אז הוא לא יהנה מהמים האלו.

כמה שיש לאדם יותר כמיהה לתורה, כך יעזרו לו יותר מהשמים!

רבי יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" מסביר למה בזמן רבי היו שישה באמה ואצל רבי יוחנן היו רק ארבעה באמה:

"ויש להבין למה אצל רבי אלעזר בן שמוע זכו לנס יותר מרבי אושעיא שהיו יושבים ארבעה באמה, ואצל רבי אלעזר בן שמוע ישבו שישה באמה? ונראה לי שאצל רבי אושעיא היו לומדים ארבעה סדרים כמו שהיה בימי רבי יהודה שלא היה יכול להם ללמוד שישה, וכן מצינו אצל רבי אבא שאמר לאלוהו זכור לטוב שלא לומד סדר טהרות".

יש שישה סדרים בתורה שבעל פה שסימנם זמ"ן נק"ט, אצל רבי אושעיא למדו רק ארבעה סדרים אבל אצל רבי אלעזר בן שמוע היה להם יותר רעב ורצון ללמוד עוד ועוד כי הם הבינו שחבל לאבד את כל היהלומים האלו שהם דברי אלוקים חיים, כל דיבור בתורה שלנו זה דבר אלוקים, ואיך אדם יכול לפספס מתנה גדולה כזאת??

אז לתלמידי רבי אלעזר בן שמוע היה צימאון גדול יותר לשמוע דברי אלוקים, ולכן ה' עשה להם נס גדול יותר.

"ולכן היו יושבים ארבעה באמה בדרך נס בזכות הלימוד בארבעה סדרים אבל אצל רבי אלעזר בן שמוע היו לומדים שישה סדרים, לכן זכו לנס יותר גדול שהיו יושבים שישב באמה, דכתיב: קצרו לפי חסד (הושע, י)".

הקדוש ברוך הוא רוצה לראות את הכמיהה והצימאון של האדם, וכאשר הוא יושב בחתונה וכולם מסכיבו מדברים שטויות, ה' רוצה לראות איך הוא מחפש מישור שיגיד לו איזה חידוש באמונה וילמד אותו איך מתמודדים בחיים האלו עם כל הצרות והבעיות, ואיך מחזיקים את החיים עם האמונה, ובטח לא נגרר אחרי כל השטויות והכדיחות שיש מסכיבו כי הוא מבין שדברי תורה זה אוכל לנשמה, וכשאדם מראה את הצמא הזה לתורה אז ה' עושה לו ניסים ונפלאות רק בזכות הכמיהה והצימאון שיש לו.

לפעמים אני רואה אנשים שיושבים בשיעור תורה ויוצאים החוצה באמצע השיעור כדי לעשן סיגריה או כדי לפטפט, אבל הם לא מבינים שבמעשה הזה הם מראים לה' יתברך שהוא חלילה לא מעניין אותם כאמת, ושהם לא רוצים לשמוע דברי אלוקים חיים.

ולכן גם אם יש לאדם ילד קטן בתלמוד תורה והוא אומר איזה דבר תורה, צריך האדם להתענג מהדבר התורה הזה כי זה דברי אלוקים חיים, וכאשר אדם מתנהג ככה, זה מראה שיש לו צימאון לתורה.

חידוש נדיר של ה"בן איש חי": שעה אחת קבועה של תורה ביום, ששווה לעשר שעות לימוד!

אומר המדרש: "הוי פל צמא לכו למים, מה מים אם אין אדם צמא, אינם עריכים בגופו", אם אדם לא צמא הוא לא נהנה מהמים.

כל משקה שאדם שותה קולח, קפה או תה הוא יכול ליהנות ממנו גם אם הוא לא צמא כי זה מתוק וטעים לחיך אבל במים

ואשתו אומרת לו לצאת מוקדם כדי שלא יפסידו את הכופה אבל הוא לא מסכים לוותר על השיעור הקבוע בשביל שום דבר אחר.

"יש ללימוד הזה בשמים דין קבוע, וכל הקבוע מחצה על מחצה, ששקולה שעה זאת בשמיים כנגד עשר שעות של היום" לא יאומן מה שה"בן איש חי" כותב כאן!!
השעה הזאת של השיעור הקבוע היא נחשבת בשמים כמו עשר שעות של למידה, כי הוא לא מוותר על השעה הזאת אף פעם, אבל אם האדם מזגוג ומוותר על השיעור בגלל חתונה, בר מצווה או אסיפת הורים אז הוא מראה בזה שהוא לא אמיני עם התורה.

ולכן השאלה בשמים האם האדם זו מהשעה הקבועה הזאת או שלא זו ממנה אף פעם חוץ מאונס גמור, וכשאדם לא זו מהשעה הזאת אז ה' מחשיב לו כאילו הוא למד תורה עשר שעות!

אדם שלא מוותר על הלימוד הקבוע מראה לה' אמונה גדולה וה' יברך אותו בעסקיו

"ולכן שואלים בית דין של מעלה: קבעת עיתים" לא שואלים למדת תורה או לא, אלא שואלים האם יש לאדם קביעות בתורה, שלא זו מהקביעות הזאת לשום דבר.

"ואין שואלים אם עסקת בתורה אלא שואלים על הקביעות כדי שהמועט שלמד יהיה כדין קבוע, מה שאין כן אם לומד שלוש שעות כיום, ויום אחד מזדמן לו עסק" שהוא מוותר יום אחד בשביל עסקים או אירוע אז הוא מראה

אדם יכול ליהנות מהם רק אם הוא צמא. "ככה התורה, אם אין אדם צמא לה, אינה ערכה בגופו", אדם שמרגיש שהוא לא יודע ולא לומד מספיק על אלוקים, כל מילה שהוא ילמד תהנה אותו, אבל אם אדם לא צמא לתורה ומספיק לו מה שהוא לומד התורה לא תהיה ערכה לו כי רבותינו לימדו אותנו שצריך צמא לתורה.

ולכן אסור לאדם לוותר על הלימודים הקבועים שלו ולא משנה אם יש לו בדיקה אצל רופא, בר מצווה או עסקים כי אסור ששום דבר בעולם יזיז אותו מהלימוד תורה הקבוע שלו.

ה"בן איש חי" כותב: "עיקר התורה היא שיש סדרי משנה שראשי התיבות שלה זמ"ן נק"ט", זרעים, מועד, גזיקין, נשים, קדשים, טהרות.

"וראשי תיבות אלו מורים שצריכים לקבוע עיתים לתורה", לא שואלים את האדם בשמים אם הוא למד תורה אלא שואלים אותו אם יש לו זמנים קבועים ללימוד התורה שאף פעם לא הפסיד אלא רק באונס גמור כגון: חולי חמור וכו' כי גם באוניברסיטה לומדים תורה אבל קביעת הזמנים ללימוד התורה שאדם לו זו מהם היא החשובה.

"ואם יקבע אדם שעה כיום באופן שלא יבטל קביעות זאת, ואפילו יזדמן לו עסק גדול", היצר הרע אומר לאדם שיש לו בזמן השיעור איזו עסקה גדולה עם הרבה מזומנים ושיראה את השיעור כיוטיב, אז האדם צריך להגיד ליצר הרע: 'את העסק אני אעשה כיוטיב אבל על התורה אני לא מוותר אפילו יום אחד'.

לפעמים מזמינים את האדם לחתונה,

שהעסקים האלו נמצאים אצלו בסדר העדיפויות לפני התורה הקדושה.

"אין ללימוד זה חשיבות דין קבוע, וזה הסימן זמ"ן נק"ט, שיהיה לו נקוט הזמן ברור וקבוע שלא ישתנה ולא יתבטל בשום אופן, ולכן שקובע עת לתורה בכל יום אפילו שעה אחת אז היא מכרעת כל הפסד של היום", השעה הזאת תברך לו את כל העסקים שלו.

"כיוון שקבע עת זאת בקביעות ולא ישנה את תפקידו, כזה האדם יהיה זכאי בדינו, ולכן בתחילת דינו של אדם שואלים לו קבעת עיתים לתורה כי זה יסוד בניין בזכות שלו, וזה שאמר: כי אֶקֶח מוֹעֵד (תהלים, ע"ה) כי הקביעות לתורה "מִשְׁרָיִם אֶשְׁפֹּט", ישפוט את ישראל תמיד לכף זכות".

כשהקדוש ברוך הוא רואה שהאדם לא מזייף בתורה ויש לו צימאון כזה שכל היום הוא מחכה לשיעור או ללימוד ולא מעניין אותו העסקים וכל שאר הדברים, והוא עושה את זה רק כי אין ברירה וחייבים לעשות, אבל כאמת הוא כל היום מחכה רק לשמוע דברי אלוקים חיים איך עובדים את ה' ולהידבק בו,

וכאשר ה' רואה אדם כזה אז הוא תמיד שופט אותו לכף זכות בגלל שהוא מראה לה' שהלימוד זה הדבר הכי חשוב לו בחיים ולא משנה כמות הלימוד שלו.

וה"בן איש חי" מחדש שאפילו אם אדם לומד שלוש שעות אבל זה לא בקביעות, אז זה לא חשוב כשעה אחת שהאדם קובע לו ביום בתמידות ולא משנה מה יהיה ועל מה הוא צריך לוותר אם זה תפקיד או עבודה כי הוא מבין שה' ייתן לו עבודה או תפקיד פי מיליון יותר טוב בזכות זה שהוא הראה את רצונו בתורה.

"ותועלת היא שאם מזדמן לו עסק הכרחי באותם שעות שקבוע לו לתורה, והוא מניח את העסק ולא מבטל את הלימוד, נמצא שהוא מאמין שכל עסקיו נעשים בהשגחתו יתברך, והוא מזמין לו פרנסתו בעסק שעושה, ולכן לא אכפת לו אם עבר העסק ולא עשהו כי בוודאי הקדוש ברוך הוא יזמין לו פרנסתו ממקום אחר".

אפילו שהוא רואה שכביכול הוא הפסיד עסק או דירה בזול, אבל בזכות זה שהוא לא הפסיד שיעור, ה' ייתן לו כפל כפליים!!

סיפורים אישיים מחזקים

גם לכם יש סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסמו. במייל: b0526558387 או בוואטסאפ: 052-9695044

מה בין יראה לאהבה

סיפר הגרב"צ פלמן זצ"ל, ששמע מרבי דוד פרנקל זצ"ל, איש סודם ואמונם של מרנן החזון איש והגר"ז מבריסק זצ"ל, שפעם אחת לפני חג סוכות הגיע אדם שהיה כרשותו פרדס אתרוגים, עם אתרוג מאוד יפה ומהודר אל החזון איש, כדי לתת לו את האתרוג שיצא בו ידי חובה כחג. החזון איש לקח את האתרוג, בדק אותו מכל הצדדים, והתפעל רבות מיופיו והידורו. כאשר רצה לשלם בעבורו, לא הסכים אותו אדם לקבל תשלום, ואמר שהוא נותן לו את האתרוג כמתנה, וזו זכות בשכילו שהחזון איש יכרך על אתרוג שהוא נותן לו.

החזון איש לא רצה לקחת את האתרוג בחינם, משום שחשש שאותו אדם אינו נותן לו את האתרוג כמתנה בלב שלם, ולחפך, אולי הוא רוצה שהאתרוג ישאר כבעלותו כדי שיהיה לו חלק במצווה שהוא עושה באתרוג, ואינו בקי כל צרכו כדיני "לכם - משלכם", שכדי לצאת ידי חובה במצווה חייבים להקנות את האתרוג כמתנה גמורה. ולכן היה חשוב לו לשלם על האתרוג, שכאופן זה בטוח שיקנה את האתרוג, ובכך בוודאי יוכל לקיים את המצווה ללא חשש. אבל ככל שהחזון איש ניסה לשכנע אותו לקחת תשלום, לא הסכים אותו אדם לקבל.

כשראה החזון איש שכך הוא המצב, ואדם זה בתמימותו אינו מבין את רצונו לשלם, אמר לו: "תראה, אני מבין אותך שאתה רוצה ליהנות אותי ומשום כן אתה לא מוכן לקבל תשלום, אבל אני רוצה לשלם על המצווה ובלי זה אני לא רוצה לקחת את האתרוג כחג. ואם לא תקח תשלום - שנינו נפסיד, אני אפסיד שלא אטול את האתרוג, ואתה תפסיד שלא נהנתי ממך. אז כדי ששנינו נהנה, כדאי לך לקחת את התשלום". ואכן אדם זה התרצה וקיבל את התשלום. לאחר מכן הגיע אותו אחד אל מרן הגר"ז עם אתרוג כקודמו - נאה ומהודר, כדי לתת לו בעבור מצוות ארבע מינים. וגם כאן חזר הסיפור על עצמו, שהגר"ז ביקש לשלם בעבורו, ובעל האתרוג לא הסכים לקבל תשלום. אבל כאן הסיפור הסתיים בצורה אחרת: כאשר הגר"ז ראה שבשום אופן אינו רוצה לקבל תשלום, התחיל לחשוש שמא יכשל כאן בנטילת אתרוג שאינו שלו, וכשיקח את האתרוג הזה לא ייצא בו ידי חובה, ומשום כן לא הסכים לקבל את האתרוג בשום אופן.

כשסיפר רבי דוד פרנקל את המעשה, הגדיר זאת, שהחזון איש היה בכחינת "אהבה" ואילו הגר"ז היה בכחינת "יראה". וכאשר היראה היא כל רגע ממול העיניים, הרי הפחד שלא יוכל לקיים את המצווה הוא מוחשי, ומתוך כך לא יכול היה לסבול שאתרוג כזה ישאר אצלו אפילו רגע אחד, והחזירו מיד לבעליו.

סיפורי צדיקים

הרב יעקב אדלשטיין - כ"ז שבט:

בכ"ז בשבט יחול יום השנה ה-8 להסתלקותו של הרב יעקב אדלשטיין זצ"ל, שהיה רבה של רמת השרון במשך קרוב ל-70 שנה ודיין בכיר בבית הדין של הרב נסים קרליץ זצ"ל בכני ברק. ליקטנו עבורכם מקבץ סיפורים:

שיחתו השבועית של מו"ר ❧ השיעור השבועי ❧ הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

1. אהבה אמיתית לכל אחד מכלל ישראל

"זכיתי לראות עין בעין את היחס האישי של הרב, באהבה אמיתית לכל אחד מכלל ישראל, ומתוך הקרבה והדאגה האמיתית לכל אחד, הרב התפלל, ייעץ והרעיף את ברכותיו מליבו הגדול - הלב של כלל ישראל, כשאנשים ביקשו ושאלו כמה ניתן להתחזק, הרב נהג פעמים רבות לומר להם להתחזק בדבר מה, ואנשים היו משתוממים ונחרדים, שהרב אמר ונגע בדיוק בדברים שאכן היו טעונים חיזוק אצלם".

2. המילים הראשונות לאחר חודשיים של שתיקה: "מודה אני לפניך מלך חי וקים"

"אתאר לכם דוגמא מופלאה שצמדה אותי ואת כל הרופאים ששהו עמי בחדרו. לפני כשנה ערכו לו את הניתוח שבו ניטל ממנו כח הדיבור, והוא היה יכול רק לכתוב, אין צורך לתאר איזה קושי זה לאדם שהיה רגיל כל העת לדבר, אבל הוא התרגל למצבו, והחל לרשום כל צרכיו בפתקים.

"וכעבור כחודשיים, כשהוא היה בהחלמה והתאוששות, החליטו הרופאים כי הגיע הזמן לנסות אם מצליח לדבר באמצעות תותב מיוחד שהושתל בניתוח, ויתכן שיוכל לחזור ולדבר, ואני מדבר על אותו רגע שבו החליטו בכירי הרופאים לנסות זאת, נכנס מנהל המחלקה והרופאים הבכירים, כשהם סוגרים הדלת אחריהם, הם התיישבו לידו והסבירו לו את מבוקשם, ואז פנו אליו ואמרו לו: "שהרב יתחיל לדבר" הוא לא היה מוכן לכך, והביע מעט פליאה עליהם. אך הם אמרו לו: "הרב ילחץ באצבע בגרון ואז יוכל להתחיל לדבר"... אני נוכחתי בחדר וחשבתי כמו כולם, מה תהיה המילה הראשונה שהרב יוציא מפיו לאחר כחודשיים שלא היה יכול להוציא הגה מפיו, כולנו חשבנו בהכירנו אותו, שלבטח יפנה ויאמר תודה לרופאים!

"ההתרגשות בחדר היתה עצומה. הרב הניח את ידו על התותב, והחל לומר בקול נרגש: 'מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת כי נשמתי בחמלה רבה אמונתך'. היה זה מעמד קידוש שם שמיים, כל שהיה חשוב לו אחרי חודשיים של הימנעות מדיבור, הוא להודות לכוראו שהשיב לו את נשמתו.

3. בעברית, כאנגלית וברוסית: "הייתם כמלאכים ככל סוגי החלוקים"

"צריך לדעת שההתייחסות של הרב לרופאים ולכל האחיות הוא דבר שראוי ללמוד מנו, וזהו קידוש השם גדול", לאחר אחד הניתוחים הסבוכים, הרב אושפז במחלקת טיפול נמרץ ואז הוא קרא לי וכתב מתוך חולשה נוראה: 'תודה רבה לכל צוות הרופאים והאחיות, הייתם כמלאכים ככל סוגי החלוקים'. הרב, שידע שיש אחיות ורופאים דוברי אנגלית, כתב את אותו משפט גם כאנגלית, וגם ברוסית לצד העברית, וכיקש ממני שאצלם אותו עם הלוח שכתב, ואפנה לרופאים ולאחיות שבחדר ההתאוששות ואראה להם זאת, להמחיש להם כמה הוא רוצה להודות להם על מסירותם.

"הרופאים והאחיות היו כה נרגשים, עד שלא האמינו למראה עיניהם. אם הרב במצב כה נורא, בחולשתו, החשוב לו יותר מכל הוא להודות ולשלוח להם זאת שייראו שאכן הוא כתב זאת, זה הביא לזליגת דמעות מעיניהם.

4. "אני נמצא בן עדן קסום בתל השומר"

כל ההתייחסות שלו אחרי הניתוח המסובך שעבר, היה שהקב"ה נתן לו מתנה שהוא בתענית דיבור, ועליו להודות לו. הוא אף ביטא זאת בפתקו שכתב: "אני נמצא בן עדן קסום בתל השומר", למרות שהיו לו ייסורים נוראיים, היתה דרכו מיוחדת להפוך הכל למנוף לעלייה.

היות שכתב שנמצא בן עדן קסום של שיבא, שאלתי: "למה הרב כותב שנמצא בן עדן שיבא, וכי בן עדן יהיה גם בית חולים?" והוא כותב לי: "בן עדן לא יהיה בית חולים כמו שיבא,

אבל בשיבא יש גן עדן שבו יש בני אדם, שבמחלתם תיקנו מכשולים בדרך אל גן עדן". מילים נוקבות עד תהום.

5. "צריך לנהוג בכבודם של הרופאים"

"ניתן לספר מאות עובדות על יחסו המיוחד אל הזולת", מספר תלמידו. "אציין דוגמה שקרתה בימי האחרונים, כשהיה כבר חלש מאוד. אל חדרו של הרב הגיע רופא סטאז'ר לבצע טיפול מסוים, אך היו מספר עניינים שבקש הרופא שנבצע לפני מתן הטיפול. לאחר שהדברים סודרו, הרב התיישב במיטתו, ואמרתי לו שאני הולך לקרוא לרופא שיעשה הטיפול. הרב מעכב אותי בידו וכותב לי: 'אתה לא אומר לרופא מה לעשות, צריך לנהוג בכבודם, אתה תאמר שסיימנו את מה שצריך לעשות, והוא ממילא יבין מה שהוא נצרך לעשות. הראיתי זאת לכל הרופאים, הם השתוממו עד כמה גם במצב שכזה דעתו על כל פרט חכי קטן ושוויון, שהכל נעשה על ידו בצורה מעוררת השתאות שלא לפגוע כהוא זה אפילו ברופא מתחיל'".

6. בתקופת חוליה של רעייתו, לא הסכים לישון על מיטתו

סיפור מופלא שיעיד על גדלותו עד כמה חש את הזולת, בעת שרעייתו ע"ה בזיווג הראשון היתה בבית החולים בחוליה האחרון, הוא נותר לבדו בביתו, וביקשו מבני המשפחה שישלחו נכד שישן עמו בביתו, שלא יהיה לבדו, ואם יצטרך דבר מה יוכל לסייעו, אך הוא התעקש שאינו מוכן, ולמרות כל ההפצרות נותר בסידוכו. רק לאחר מכן נודע להם סוד הדברים, שכלל אותה תקופה שאשתו סבלה בבית החולים, ישן הרב זצ"ל בביתו על מזרן ברצפה, ולא הסכים לישון על מיטתו, בכדי לחוש את צערה וכאבה, ולא רצה שיראו זאת בני המשפחה.

7. "תקרא לילד בשם שאשתך רוצה"

"לפני כמה שנים נולד לי ב"ה בן, והתלבטנו בבית איזה שם לקרוא לו. התלבטנו בין מספר שמות, ואשתי היתה חפצה בשם מסוים, ובקשנו לשאול את הרב. הצגתי לרב דף עם מספר שמות שיחליט ומיד הצביע על שם מסוים ואומר: 'הרי אשתך רוצה את השם הזה, אז תקראו לתינוק במה שאשתך חפצה'. אני כמעט התעלפתי לשמע הדברים, מנין לו לרב כל זאת. "בעניינים רבים שהיו באים לשאול את הרב עצה וברכה, ביקש לשאול מה דעת האישה ומה רצונה, ופעמים רבות מאוד הורה לשאול לעשות כפי שאשתך רוצה וכך תצליח. וכפי שהראה לכולם כיצד כיבד את רעייתו הרבנית.

8. פתח את דרשותיו במילים "שהכל נהיה בדברו"

"בימי בריאותו, כשהלך לאירועים שונים, היה מבקש לפני שהתחיל לדבר, משהו לשטות, והיה מתחיל את הדרשה שלו עם ברכת שהכל נהיה בדברו, והיה אומר: 'שהכל נהיה בדברו. גם השידוך או השמחה בה אתם שרויים'.

9. "אנא עבדא דקודשא בריך הוא"

הגדלות העצומה של הרב היתה שבכל רגע מימי חייו הוא חש כעבד לפני הבורא, ובכל עת חשב מה נצרך הוא לעשות כעבד נאמן לבוראו. "כשהרב היה שר את השיר 'אנא עבדא דקודשא בריך הוא', לא היה שייך להפסיקו", מספר הרב זמל. "הוא היה מתרגש ומזיל דמעות ממש. גם בעת חוליו, כשחש ממש לא טוב, כשהתחילו לשיר זאת, הרגישו כולם שהוא לא נמצא כאן, וכמה נאים הדברים למי שאמרן. זו היתה הרגשתו כל ימיו - מה אני יכול לעשות כעבד לפני בוראי".

חיכיתם וחיכיתם והוא הגיע

ספר האמונה החדש

של מורנו הרה"ג
אייל עמרמי שליט"א

יצא לאור

וכבר זמין לרכישה!

לכרטיס ורכישה בכל רחבי הארץ

בווצאפ בלבד: 052-9695044

התנור כבר
רותח!

איך אפשר
שלא
להמשיך
לאפות
דברים
טובים...?!

בהמשך
לכרך א'
נרגשים
לבשר:

לכני זמן קצר יצאו מהדפוס עוד

שני כרכים חדשים

שממשיכים את סדרת החסידות

המוצלחת והממכרת של מו"ר

מחיר לסט חגי' (ב+ג) 140 ₪ | מחיר לסט שלישיה 180 ₪

לכרטיס והזמנות בכל רחבי הארץ:

מרכז הזמנות בווצאפ בלבד: 052-9695044

השאירו הודעה עם ההזמנה המבוקשת ועיר מגורכם ויחזרו אליכם.

אוצר של אמונה!

בדיסק אונקי אחד

שיעורים באמונה להאזנה > מפי מורנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

לקבוצת הנשים

שלח 'צרף' ל:
054-313-6033

לקבוצת הגברים

שלח 'צרף' ל:
052-443-0999

להצטרפות
לקבוצה של
הרב אייל
עמרמי:

”טאגער בארד משמיען על השקלים...”

זכר למחצית השקל

**תורמים בקהילה!
להחזקת המוסדות ובית התבשיל**

1599-50-20-50

050-678-5912

בהעברה בנקאית: בנק מזרחי טפחות סניף 458
מ. חשבון 445404 ע"ש מקור חיים גבע בנימין

התרומה מוכרת לצרכי מס לפי סעיף 46